

Întrebarea preliminară

Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, în special articolul 14 din acesta, principiul unicității sistemului de securitate socială aplicabil lucrătorilor salariați sau care desfășoară activități independente, activi sau pensionați, precum și principiul cooperării loiale, astfel cum rezultă din articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, împiedică un stat membru să impună supunerea la un sistem național de securitate socială și să solicite plata unor contribuții sociale unui funcționar care, în completarea activității sale în serviciul unei instituții europene, desfășoară, cu autorizarea acesteia din urmă, o activitate didactică auxiliară, în condițiile în care acest funcționar este deja supus, în temeiul Statutului funcționarilor, sistemului de securitate socială comun instituțiilor Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 28 martie 2023 – Agentsia po vπισvaniyata/OL

(Cauza C-200/23, Agentsia po vπισvaniyata)

(2023/C 223/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: Agentsia po vπισvaniyata

Intimată: OL

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2009/101/CE⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul că stabilește o obligație pentru statul membru de a permite publicitatea unui contract de societate, care, potrivit articolului 119 din Targovski zakon (Codul comercial), este supus declarării, în cazul în care în acesta conține, pe lângă numele asociațiilor, care, potrivit articolului 2 alineatul (2) din Zakon za targovskia registar i registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel (Legea privind registrul comerțului și registrul persoanelor juridice fără scop lucrativ), sunt supuse declarării obligatorii și alte date cu caracter personal? Pentru a răspunde la această întrebare este important să se țină seama de faptul că Agenția pentru înregistrări este o instituție din sectorul public căreia, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, i se pot opune dispozițiile directivei care produc efecte directe (Hotărârea din 7 septembrie 2006, Vassallo, C-180/04, ECLI:EU:C:2006:518, punctul 26 și jurisprudența citată).
2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, se poate prezuma că, în situația care a declanșat litigiul din procedura principală, prelucrarea datelor cu caracter personal de către Agenția pentru înregistrări este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul, în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul 2016/679⁽²⁾?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările anterioare, se poate prezuma admisibilă o dispoziție națională precum cea a articolului 13 alineatul (9) din Zakon za targovskia registar i registara na yuridichesките litsa s nestopanska tsel (Legea privind registrul comerțului și registrul persoanelor juridice fără scop lucrativ), potrivit căreia, în cazul în care într-o cerere sau în documentele anexate acestei cereri sunt indicate date cu caracter personal care nu sunt cerute de lege, se consideră că persoanele care le-au pus la dispoziție și-au dat consimțământul pentru prelucrarea acestor date de către agenție și pentru facilitarea accesului public la acestea, drept clarificare în legătură cu posibilitatea unei „publicități voluntare” în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2009/101/CE și a datelor cu caracter personal, independent de considerentele (32), (40), (42), (43) și (50) ale Regulamentului 2016/679?

4. În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la articolul 3 alineatul (7) din Directiva 2009/101/CE, potrivit căreia statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a evita apariția unor neconcordanțe între cele publicate în aplicarea alineatului (5) și conținutul dosarului sau al registrului și pentru a ține seama de interesele terților de a cunoaște actele esențiale ale societății comerciale și alte informații privind societatea, menționate în considerentul (3) al aceleiași directive, este permisă adoptarea unor dispoziții naționale care reglementează o procedură (cereri tipizate, înaintarea copiilor documentelor în care au fost oculte datele cu caracter personal) pentru exercitarea dreptului persoanelor fizice în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul 2016/679 de a cere operatorului să ștergă fără întârzieri nejustificate datele cu caracter personal care le privesc, în cazul în care datele cu caracter personal a căror ștergere se solicită fac parte din documentele făcute publice (declarat), puse la dispoziția operatorului în conformitate cu o altă procedură similară de către o altă persoană, care prin acest act a stabilit și scopul prelucrării pe care a inițiat-o?
5. În situația care a declanșat litigiul principal, Agenția pentru înregistrări acționează numai în calitate de operator al datelor cu caracter personal sau este și destinatarul acestora, în cazul în care scopurile prelucrării lor au fost determinate de un alt operator ca parte din documentele prezentate în scopul declarării?
6. Semnătura olografă a unei persoane fizice reprezintă o informație privind o persoană fizică identificată sau este inclusă în noțiunea „date cu caracter personal” în sensul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679?
7. Noțiunea „prejudiciu moral” de la articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 trebuie interpretată în sensul că pentru a se prezuma un prejudiciu moral este necesar să existe consecințe defavorabile sesizabile și o atingere obiectiv determinabilă a intereselor personale sau este suficientă în acest scop o simplă pierdere pe termen scurt a capacității persoanei vizate de a dispune în mod suveran de datele sale, din cauza publicării datelor cu caracter personal în registrul comerțului, fără ca aceasta să fi condus la consecințe sesizabile sau defavorabile pentru persoana vizată?
8. Avizul nr. 01-116(20)/01.02.2021 al autorității naționale de supraveghere – Komisia za zashtita na lichnite danni (Comisia pentru protecția datelor cu caracter personal) – emis în conformitate cu articolul 58 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul 2016/679, potrivit căruia Agenția pentru înregistrări nu are nicio posibilitate legală sau competența de a restricționa, din oficiu sau la cererea persoanei vizate, prelucrarea datelor deja publicate, poate fi admis ca probă în sensul articolului 82 alineatul (3) din Regulamentul 2016/679 a faptului că Agenția pentru înregistrări nu este răspunzătoare în niciun fel pentru evenimentul care se presupune că a cauzat prejudicii persoanei fizice?

- (¹) Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților (JO 2009, L 258, p. 11).
- (²) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO 2016, L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 7 aprilie 2023 –
„Toplofikatsia Sofia” EAD**

(Cauza C-222/23, Toplofikatsia Sofia)

(2023/C 223/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Solicitantă din cadrul procedurii somației de plată: „Toplofikatsia Sofia” EAD

Întrebările preliminare

1. Articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 [al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012] privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) coroborat cu articolul 18 primul paragraf TFUE și cu articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu permite ca noțiunea „domiciliu” al unei persoane fizice să decurgă dintr-o reglementare națională care prevede că adresa permanentă înregistrată a resortisanților statului instanței sesizate se află întotdeauna în acest stat și nu poate fi transferată într-un alt loc din Uniunea Europeană?